

tabulek. Uvedené tabulky přinášejí starohindské lexikální a gramatické morfémy a jejich paralely v sanskrtu, v prákrtech a v moderní hindštině. Tímto komparativním způsobem zasazuje gramatiku a lexikon Mířina díla do širšího indoárijského jazykového kontextu.

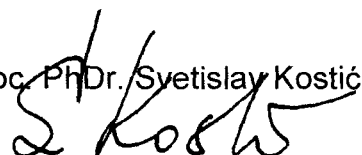
Po formální stránce diplomová práce má jeden menší technický nedostatek: přepis hindských nazalizovaných vokálů značený vlnovkou je nesprávný, tj. tato vlnovka všude následuje za vokálem místo, aby byla nad ním.

V každém případě studie Nory Melnikovové má hodnotu nejen jako diplomová práce, nýbrž, při menších úpravách a eventuálním rozšíření, by mohla posloužit i jako uvedení do četby starohindské literatury.

Nora Melnikovová prokázala, že je schopná pracovat s jazykem staré hindské poezie, lingvisticky ho analyzovat a popsat. Zvolila jasný metodologický postup a velice přehledně podala všechny komponenty popisu: historický, literární a gramatický ve všech rovinách. Zvláště zdůraznila místa problematická z hlediska gramatického a lexikálního.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

V Praze, 17.9.2008

Doc. PhDr. Svetislav Kostić, Dr.

Školitelský posudek diplomové práce

Název práce: **Stará hindština v poezii Mírá Báí**

Autor práce: Nora Melnikovová

Obor: Indologie - hindština

Počet stran: 79

Datum obhajoby: 29.9.2008

Školitel: Doc. PhDr. Svetislav Kostić, Dr.

Diplomová práce Nory Melnikovové pojednává o staré hindštině, vlastně o směsici dialektů z tzv. "hidského areálu" ve kterém tvořila básnířka z 16. století Mírá Báí. Práce je zaměřena lingvisticky; kromě překladů a výkladu 6 Mířiných básní, diplomantka provádí podrobný gramatický rozbor. Hlavním cílem je upřesnit a popsat jazyk s nímž se v Mířině poezii setkáváme (str. 10).

Diplomová práce je rozdělena do 6 kapitol. Aby přiblížila zdrojový text a jeho jazyk, diplomantka v prvních čtyřech stručných kapitolách (str. 10-24) poskytuje základní údaje tykající se autorky a rukopisu, které nás uvádějí do problematiky. Za prve je to stručná studie o rukopisech a jiných literárních pramenech, včetně sekundárních zdrojů (str. 10-14). Osobnosti této středověké básnířky a světice věnuje str. 14-20 a o formální básnické (metrické) a obsahové (tématické) charakteristice padů pojednává na str. 20-22. Tento výklad je velmi koncizní, přesný a jasný.

Jelikož se jedná a jazykovědnou práci, diplomantka stručně pojednává o starých hindských literárních dialektech, především o bradžštině (str. 22-24).

Překlad šesti básní i s výkladem je obsahem kapitoly označené jako kap. 6. Tu se věnuje hlavně gramatickému a lexikálnímu rozboru každého slova. Autorka každou jednotlivou báseň analyzuje a popisuje ve všech rovinách: fonologické, morfologické, syntaktické a lexikální. Jelikož jde o staré rukopisy s množstvím dosud nedořešených problémů, Melnikovová se soustřeďuje i na tato problematická a nedořešena místa a snaží se najít pro ně svá řešení nebo návrhy na možná řešení.

Morfologicky a fonologicky analyzovaný materiál shrnuje v závěru (str. 54-56). Je chvályhodná diplomantčina snaha o zpřehlednění vyexcerpovaných morfémů, jejichž popis a prezentace se nachází na konci práce v podobě srovnávacích